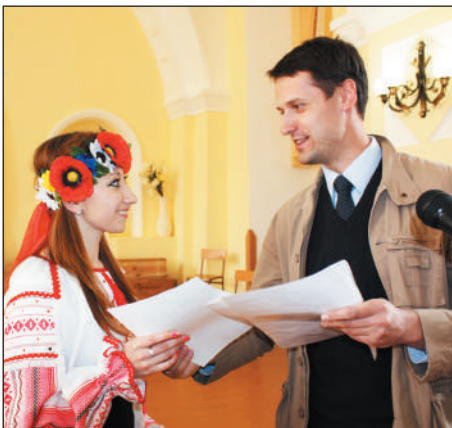

ФОТОВЕРНІСАЖ

«НЕБЕСНА СОТНІ, ВИ ТЕПЕР СВЯТІ...»

Марія ІВАЩУК, власкор "Замку"

*«А Сотню вже зустріли Небеса...
Летіли легко, хоч Майдан ридав...
Із кров'ю перемішана сльоза...
А батько сина ще не відпускав...»*

Такими словами в Актівій залі КОГПІ ім. Тараса Шевченка відкрили виставу-реквієм, присвячену Героям Майдану — «Небесній Сотні». Поетичні рядки пролунали з уст акторки театру «Пілігрим» Лілії Сапожник, яка постала перед глядачами у білосніжному та недоторканному образі Ангела.

Студенти інституту та коледжу в котрий раз емоційно поринули в атмосферу Майдану, відчували його подих, згадали ці важкі для України дні, пройшлися доленосними і трагічними слідами наших захисників.

В основу сценарію покладено поетичні рядки, написані в ці буремні дні на Майдані. Кожне слово наповнене глибоким змістом, виразним почуттям. Тут переплелися тривога і спокій, журба і радість, життя і смерть, біль і любов...

Вірш за віршем описували запеклі події, боротьбу, надії та сподівання — нелегку долю тих, які пішли в останню життєву атаку. Слова малювали перед нашими очима надзвичайні картини, що віддзеркалювалися в очах кожного глядача.

Із символічного «диму, палаючих шин» учасники народного художнього ансамблю танцю «Горлиця» в білосніжних сорочках розпочали тематичну хореографічну композицію, демонструючи політ невинних душ померлих на барикадах Майдану. Мов Небесні Янголи, вони виринули на сцену під супровід "Мелодії" Мирослава Скорика. Переплетені музичні акорди звучали по-особливому, немов реквієм за погаслими, наче свічки, життями безстрашних патріотів.

Кадр за кадром поставали ці вразливі події, відтворювані акторами у залі. Було видно, що кожен, хто виступав, не просто читав слова, внесени у сценарій, а переживав те, що лине з його вуст, ті почуття, що літають навколо і струнами бринять з-поміж рядків. Струмок співчуття пройшов крізь серце кожного присутнього. Актори театру «Пілігрим» Андрій Дубас, Павло Левицький, Андрій Гулійчук, Марія Мінковська, Мар'яна Вівдюк, Ірина Ворона, Надія Бутинська, Вікторія Кривоніс, Марина Крупенко, Ольга

Макаренко, Віра Петручок зуміли створити надзвичайну атмосферу та повністю донести до глядача основну ідею вистави.

Наприкінці дійства білосніжні Небесні Ангели знову вийшли на сцену, але цього разу почергово вдягли чорні хустини — символ трауру. Вони вже не білі та сяючі: тепер їх образ потьмянів. Вже немає кого проводити життєвими стежками, направляти на шлях істини, рятувати від зла. Тепер вільні душі поринули небо, у блакить, щоб там знайти свій спокій.

Та зненацька їх стрій «розрізає» майданівець у камуфляжі. Він виходить на авансцену і читає вірш «Мамо, пробач...Пробач за все, все і за чорну хустину. Я любив тебе дуже. І любив Україну...». Після чого хлопець сходить в зал опаленими сходами і йде повз ряди глядачів, за ним слідують тендітні Ангели...

Актори не лише грали свою роль на сцені: серед учасників були ті, котрі теж побували на Майдані. Це члени студентського експериментального театру «Пілігрим» Марія Ніколайчук та Мирослав Бондарчук, які зі сльозами на очах декламували глядачам рядки майданівської поезії. Крім цього, в залі був поранений боєць Майдану, актор театру «Пілігрим» Антон Луб'яницький, який спостерігав за виступами колег, заново переживаючи буремні страхоття революції.

Як останні штрихи вистави, на символічному горизонті, крізь димову завісу демонструються документальні кадри і фотографії Героїв «Небесної сотні».

Слід подякувати за сценарій, постановку, сценографію та музичне оформлення творчій групі організаторів: Антону Благію, Василю Скороплюсу, Наталії Ткач, Андрію Медецькому та Олександрю Ковеню.

Вистава відбулась за підтримки ректора інституту, професора Афанасія Ломаковича, місцевого приватного підприємця Олега Панасюка та проректора з виховної роботи Миколи Сиротюка. Дійство юних театралів допомогло кожному присутньому осягнути біль Героїв Майдану, поринути у їх світогляд, побачити «червоні» події їхніми очима та зрозуміти те, що ми не просто народ, а Сила, здатна осягнути безкраї кордони і за волю рідного народу, рідної Батьківщини доторкнутись до Вічності, навіки злитися з жовтогарячим полем та блакиттю Небес — з Україною в серці...

